

РЕШЕНИЕ

№ 10636

гр. София, 27.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 18.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Александрина Костадинова, като разгледа дело номер **2755** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ.

Образувано е по искова молба на Д. С. Д. ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица] срещу Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/ за осъждането ѝ за сумата от 5200лв., представляваща неимуществени вреди, следствие от незаконното задържане от служители на ответника на 12.03.2019г. в 13,20ч. до 13,36ч. на 13.03.2019г., отменено с решение №2467 от 04.07.2022г. по нахд №5863/22г. по описа на СРС , ведно с лихвата от 13.03.2019г.

В исковата молба на л.46 по делото ищецът излага обстоятелствата по своето задържане- първо в съдебната палата от служител на ГДО, а впоследствие е предаден на полицейски орган и отведен в 01 РУ, при което е задължан за посоченото време. Описва условията като ужасни и неприемливи, а отношението на служителите като унижително. Визира, че е установил незаконосъобразността на задържането, като от същото е претърпял неимуществени вреди, чиято обезвреда търси. Сочил, че се е променил – станал е потиснат и стресиран. Фокусирал се е върху защитата на своите права. Започнал е да изпитва болки и страдания от случилото се. С оглед изложеното –моли са се уважи исковата претенция в цялост, ведно с лихвата.

Ищецът в съдебно заседание лично и по представените писмени бележки на л.363 от адв.Т.Н.- поддържа иска си. Прави констатации за наличието на визирания в чл.1, ал.1 от ЗОДОВ фактически състав –установено е извършването на противоправното задържане от служители на ответника /И. Д./, доказани са вредите изпитаните болки и

страдания от ищеца по време на самото задържане, както и след това; налице е и причинна връзка. Подчертава се, че ищецът и понастоящем страда от постравматично стресово психическо разстройство. Допълнително лицата по време на задържането са държали лицето в неведение защо и с каква цел е задържан, както и на какво основание. Отказано е да се впише задържането му в книгата на пропускателния режим съгласно Инstrukция №8121з-1161 от 05.09.2017г., няма и приемо-предавателни протоколи между ГДО и СДВР. Единствено от посочените служители е дадена на ищеца декларация за задържане, която същият да попълни и е представена по нахд №4926/2019г.. Предвид това противозаконно задържане в ареста на 01 РУ, продължило 28 часа, ищецът е изпитал болките, чието овъзмездяване търси. С оглед изложеното –се моли за уважаване на иска в цялост. Претендират се разноски от 10лв.д.т. и 1000лв. заплатено адвокатско възнаграждение.

Ответникът чрез юрк.Г. по изложените съображения в писмения отговор и писмените бележки оспорва иска и моли същият да бъде отхвърлен. Претендира юрк.възнаграждение. Видно от писменото становище от 19.09.2025г. размера на неимуществените вреди трябва да се определи от специалист, който да прецени личността и характера на ищеца, икономическото състояние на лицето, както и сравнение на поведението преди и след задържането. Подчертава се, че не е установено лицето да е използвало специализирана медицинска помощ. Няма документация, от която да е видно каква е промяната в психиката на ищеца. Сочи се, че показанията на свидетелката не следва да се кредитират, защото не са достатъчно убедителни и логични.С оглед изложеното се твърди, че не са доказани каквито и да е вреди, а ако се счете обратното –същите не са в претендирания от ищеца размер. Оспорва се платеното адвокатско възнаграждение.

Представителят на СГП предлага исковата претенция като неоснователна да бъде отхвърлена.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД КАТО СЪОБРАЗИ СТАНОВИЩАТА НА СТРАНИТЕ И ПРЕДСТАВЕНИТЕ ДОКАЗАТЕЛСТВА, НАМЕРИ ЗА УСТАНОВЕНО СЛЕДНОТО:

Приложено е решение №2467 от 04.07.2022г., /ведно с цялото дело –д.87-88/, видно от което е отменено фактическото задържане на Д. на 12.03.2019г. в 13,00ч. до 13.03.2019г. в 13,36ч. от младши сержант И. Т. /служител на ГДО/ и от И. Д. /служител на 01 РУ/. Това решение е оставено с сила с решение №3856 от 12.06.2023г. по кнахд №530/2023г. на АССГ, както е оставено и в сила допълнителното решение №3882/20.10.2022г., с което е отхвърлена жалбата за признаване на незаконосъобразността на фактическото задържане за периода от 12.00ч. до 12,59 на 12.03.2019г. от мл.испектро Т. –служител на ГД Охрана и за периода от 13,37ч. до 13.03.2019г. от Д. –служител на 01 РУ. Това допълнително решение касае друг период, извън исковата претенция.

Във връзка със задържането са представени множество писмени доказателства, които не следва да се обсъждат, доколкото има произнасяне касателно самото задържане и неговия незаконосъобразен характер.

Следва да се има предвид, че в мотивите на съдебния акт има данни относими към конкретните обстоятелства по задържането на ищеца и като такива рефлектирала върху общото и психическото състояние на лицето. Посочено, че от докладната на Т. /ГДО-Съдебна палата/–същият е получил сигнал в 13.00ч., че лицето Д. се намира в Съдебната палата, а е обявен за О. /общодържавно издирване/, поради което е

задържан, за което е сигнализиран Д. в ОДЧ на 01 РУ. От ГДО е предаден на Д., след което е отведен и държан в 01 РУ за срок от 24 часа /докаран в 13,20 и освободен на следващия ден-13.03.2019г. в 13,26ч./, за което не е издадена заповед. Обявяването на лицето за О. е било по пр.преписка №24848/2015г. за престъпление по чл.183, ал.1 от НК-неплащане на издръжка на дете. Ищецът е твърдял, че не е бил надлежно призован от разследващ полицай Е. за снемане на Д. образци, за да му се промени мярката от подписка в ЗС и да бъде обявен за О., тъй като полицаят е имал решение по гр.дело №61092/2014г. на 120 състав, в сила от 19.04.2017г., с което е установено, че той не е баща на детето, чиято издръжка се търси и акта за раждане е неистински. По настоящето дело – е направен опит да се изискват данни за мебелировката в помещението, където е задържано лицето, както и видеозаписи, но такива не се съхраняват.

В СЪДЕБНОТО ПРОИЗВОДСТВО е разпитана свидетелката Д. С., чиито показания съдът кредитира. Видно от същите тя познава Д. Д. от 2000г., тъй като са имали общ бизнес. Знае за задържането му, тъй като на 13.03.2019г. към 17.00-17.30ч. той дошъл при нея в окаяно състояние -много уморен, смачкан, миришец на нечисто и цигарен дим, със зачервени очи. Споделил е, че се чувства ужасно, не е бил на себе си. Говорел притеснено, много кашлял и храчел. Казал е, че е бил в нечовешки условия -в килия, в която не е имало къде да легне, защото това нещо, което е било предназначено за лягане е било от метални тръби с голямо разстояние между тях без дюшеци и завивки. Казал, че полицайте са пушили постоянно. Било е много студено в килията и е било много мръсно. Също не е имало никакво проветрение. Не е имал лекарства и не са му предоставени такива. Свидетелката споделя също, че след този случай той се е променил- станал е потиснат, мрачен, много раздразнителен, гневен и отчаян. Също неконтактен, саможив, трудно започнал да се изразява. Променил си начина на живот. Преди е ходел по планините, бил е планинар. Обзело го е отчаяние и не е можел да си намери място, че е възможно такова нещо да му се случи. Това е нарушило и съня му, тъй като видно от имейлите, които е изпращал- ги е изпращал в 3-4ч. през нощта. Споделил е, че има кошмари и не може да спи, и чете юридическа литература, за да може да се защити. Свидетелката разказва, че ищецът има разширени вени и тромбофлебит, които са се влошили. Започнал е да изпитва страх, че могат отново да го задължат и да го убият. Знае, че той е търсил подкрепа от правозащитни организации и че се е обръщал към медиите.

С решение по адм.дело №2756/24г. по описа на АССГ- немлязло в сила е осъдена ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ „ОХРАНА“ да заплати на ищеца Д. С. Д. сумата от 2 000лв., ведно със законната лихва, считано от 13.03.2019г. –неимуществени вреди за задържането от 13:00 ч. до 13:20ч. до предаването на органите на Първо РУ на СДВР т.е. това решение и искована претенция касаят задържането на лицето от ГДО до идването на служител на 01 РУ и задържането му за 24 часа в 01 РУ. Няма идентично на исковите претенции.

Следователно от ПРАВНА СТРАНА СЪДЪТ НАМИРА СЛЕДНОТО:

ИСКЪТ е основателен в цялост. Установи се безспорно фактическия състав за уважаването му, изразяващ се в признато за незаконосъобразно фактическо задържане в 01 РУ /на 12.03.2019г. в 13,20ч. до 13,36ч. на следващия ден-13.03.2019г./ с влязъл в сила акт – решение №2467 от 04.07.2022г. по нахд №5863/22 г. на СРС.

Безспорно ищецът е понесъл вреди по време на това задържане и след това. В тази връзка достатъчни са показанията на свидетелката. Същата е очевидец на състоянието

на ищеца след задържането, както и на настъпилата впоследствие промяна в поведението му. Бил е открит и ведър, обичал е планината. След задържането е станал затворен, изнервен, саможив, започнал е да чете юридическа литература, страдал е от безсъние. Не е можел да се примири с това, което му се е случило. Конкретно, когато го е видяла на 13.03.2019г. при излизането му от ареста е бил уморен, миришещ на цигари, недоспал с кръвясали очи, притеснен, кашлящ.

Макар да не беше установено какво е състоянието на помещението за задържане, то е доказано какво е състоянието на ищеца вследствие от тези фактори, които съдят приема за доказани. Не може да се счете, че на основание чл.161, ал.1 от ГПК вр. с чл.144 АПК ответникът е създал пречки за събирането на тези доказателства, тъй като същият е направил всичко възможно да ги подсигури вкл. записите, но те не са налични.

Подчерта се, че без оглед на това – за състава е установено, че ищецът е бил под въздействие на неблагоприятни фактори по време на задържането си и условията са такива, каквито ги описва лицето. Състоянието на същото непосредствено след задържането е било възприето от свидетелката –той е бил изморен, недоспал, миришещ на цигари. Безспорно по делото е доказано както по време на задържането, така и след това, че ищецът е страдал –изпитвал е негативни емоции, бил е обхванат от неприятни усещания. Още повече това страдание има своите проекции и след периода. По-горе беше описано от състава преисторията на задържането на лицето –същото е бил обвиняем по дело за издръжка във връзка, с което впоследствие е установил, че не е баща и акта за раждане е неистински. По това дело е бил обявен за общодържавно издирване и е бил задържан в Съдебната палата, докато се е борил за правата си. Установи се, че лицето никога не е било съдено /от представеното свидетелство за съдимост/, работил е в БАН. Интелектуалец, който е въввлечен в сагата да плаща издръжка въз основа на официален неистински документ. Описаните обстоятелства допълнително засилват интензитета на вредите, който се установява и от споделеното от свидетелката /вкл. и е започнал да чете юридическа литература, за да се защитава/. Отделно това лично се възприе и от състава- множеството молби по делото за изразяване на позиция, както и личното присъствие. Интензитета на изпитваните негативни емоции при ищеца е над средния, изключително засилен, поради което и следва да се овъзмезди в пълен размер вкл. и като се взе предвид периода /почти 24 часа/ и възрастта, и състоянието на лицето. Не се доказва ищеца да страда от някакво психично разстройство или депресия вследствие на задържането. По делото не е имало в тази насока конкретни медицински документи след периода, които да бъдат анализирани от вещи лица, поради което и не е било допуснато искането на ищеца за СМЕ. В тази връзка ще се маркира, че не се споделят изложените в писмените бележки на ответника съображения. Неимуществените вреди се доказват изцяло и само с гласни доказателства като размера на същите се определя от съда по чл.52 от ЗЗД по справедливост. Не се определят от експерт, не е необходимо да има медицински документи вкл. и да е ползвана помощ от лекар-специалист, за да се докаже, че лицето е изпитвало негативни емоции. Това по делото се установи с гласни доказателства.

Налице е и причинна връзка- вредите са пряка и непосредствена последица от задържането. Ако не беше задържан –лицето не би ги изпитало.

Следователно претенцията в цялост е основателна. Основателно е и искането за лихва. Безспорно същата се присъжда за неимуществени вреди от датата на увреждането.

С оглед изхода от спора- трябва да се присъдят и разноски. Същите са направени по делото и не са прекомерни. Ирелевантно е как ще се защитава ищеца – чрез пълномощник, явяващ се лично и или чрез писмено становище от последния. За престираната адвокатска услуга е заплатено възнаграждение, което трябва да се присъди. Ако ответникът искаше да го избегне- следваше да инициира процедура по извънсъдебно уреждане на спора, доколкото вече противоправното му задържане е било установено вкл. и защото е била нарушена общата повеля по чл.5 от ЕКПЧ - никой не може да бъде лишен от свобода

Следователно- исковата претенция е основателна в цялост, ведно с претенцията за разноски.

ВОДИМ СЪДЪТ

РЕШИ:

По искова молба на Д. С. Д. ЕГН [ЕГН] от [населено място] [улица] ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/ ДА МУ ЗАПЛАТИ сумата от 5200лв., представляваща неимуществени вреди, следствие от незаконното задържане от служители на ответника на 12.03.2019г. в 13,20ч. до следващия ден -13.03.2019г. в 13,36ч., отменено като незаконосъобразно с решение №2467 от 04.07.2022г. по нахд №5863/22г. по описа на СРС , която сума се дължи ведно с лихвата от 13.03.2019г.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи ДА ЗАПЛАТИ на Д. С. Д. ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица] сумата от 1010,00 (хиляда и десет) лева за разноски по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС в 14-дневен срок чрез АССГ. Преписи на страните.

Съдия:

Съдия: